

1880-12-04

AFSENDER

Sophie Reinhard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Egholm

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Mappe 46 nr. 12a

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Lyngby 4/6 83.

Barnet

Kjære Jorkeu!

Klokken er temmelig mange, men jeg har ikke lyst
til at gaa i Lyngby, jeg vil hellere begynde paa
at besvare Det Brev, Tak for Det og Tak for Fotografiet,
som var en meget kjærlig hilsen, Det var rigtig
godt, naar syntes jeg der var lidt ved Munden, som ikke
var ganske, som det skulde være, men ellers ligesom Det
rigtig godt og jeg er meget glad for Det. Det Brev
traf mig hjemme, jeg havde nemlig ventet faaet
forlangelse af min Enkeltskab, fordi Brevet her blev
sygt, Det var jo slet ikke saa kjædeligt for mig, naar
Det nok begribe. Moder var for Bosten ikke rigtig
rask, vi tog tredje Tirsdag en Tur til Havneshavn, hvor
der var ganske henrivende besigt, men det var dog mine
ligeis for anstændige for Moder, for Dagen efter var
hun med stærk feber, som dog gik over efter et par
Dage. Hun er jo ikke rigtig stærk mere, Operationer
me tager naturligvis en Del paa Kraftene.

Aftenen før jeg rejste, kom Niels ud til os for at
fuldende sine Malerier, hidindtil har han da haft
et ganske udmærket Vejr, det har været de sidste
otte Dage det klareste, dejligste Sommervejr, og Skø-
neden er i År saa smuk, som den ikke i mange
År har været, ligesom i Årene var der kommet en
Kattergal, som sang den hele Næt igjennem, men
er den nok nuværende bleven borte igjennem til stor Sorg
for alle.

Jeg var da i Lybenhavet et Par Dage og var to-
Gange paa Utstillingen (meget for lidt) og saa
og syntes rigtig godt om Dine Værker paa og O-
sterisken, ja det første kjendte jeg jo en Del af
i Sprogene, men den Dage, der stod med Ansigtet lige
til, havde du vist ikke malet, da du var i Frederiks-
berg, han var rigtig god, syntes jeg, og saa var det da
en sød lille en, der sad og gravede i Sandet med Haa-
ret med i Ansigtet. Osterisken var meget morsom,
var det du, du troede, du ikke vilde tro var af Dig
selv, naar du saa den igjen om nogle År? Viggo
Ederens blev jeg lidt skuffet over, jeg syntes bedst
om Landeugen i Sjælland, men det er nu for lidt at

se Udstillingen to Gange hen, men kan ikke
ordentlig se paa noget; der var et Aar, jeg var i Ljøs-
bækhavn i Udstillings-tiden og gik der meget, og den
Gang syntes jeg, det var en saa ganske udmærket
Udstilling, men det var den ingen andre, der syntes,
det kom naturligvis hen af, at jeg lærte Malerierne
ordentligt at kjende.

"Strandby-folk" fik jeg da ogsaa at se og gjorde
mig rigtig godt. skjønt jeg ikke finder det noget
videre udmærket. Du véd nok, det er Trachmanns
nye Stykke som gjør meg en Lykke. Det foregaa
blandt Siskens i Skapen og er egentlig mere som
en ^{spil} Natkædet Maleri der fra end et Skuespil, men
det er dog morsomt at se til en lilla Aftenling
fra, hvad der ellers kommer nu til Dags af nyt.

Ja den Scen, Du taler om af Landmandsliv med
Louise i Haven, har jeg ogsaa mange Gange glæ-
det mig over; jeg har vist læst den Dog tyve Gange
men den er vist ikke saa nem at rede ud, det
kan jeg vist ikke. Louise bajer sig ned for at pille
ke en Rose, men læder det saa dog væk, fordi
hun synes, det er synd, at den ikke skal bløve.

stør se længe den hær, og se er det Fritz Peters
siger, at det er rigtig, for Nørner er Glæderne, som
hører Jorden til, og den skal man lade blomstre,
se længe de hær - og jeg hær ikke rigtig.

Godnat. Tilskænk er snart tolv.

5te Juni. Et Par Ord tror jeg, jeg vil skrive i
Aften; men det bliver mit ogsaa hær et Par, for
jeg maa tidligere i Seng end i Gæst, ellers hær jeg
ikke komme tidligt op i Morgen og se paa Brø
degaar, som jeg har forskrækkelig travlt med.
Du skulde hær set en Mark med Sandens Hække
bølger, jeg se forleden Dag, du vilde hær glædet
Dig, de stod se tæt, at man næsten ikke hærde se
Græsset imellem; kjært nok var det; men de bliver
vist en Sandeflage efterhaanden.

Jeg hær hær et er ikke fotograferet siden for et
Par Aar siden; men det ligner for Næsten godt, vil
Du hær et af den, eller vil Du hellere vente, til
jeg en Gang kommer til Lybækshær og bliver
fotograferet? Du jeg ogsaa lod mig fotografere
af Fotografen i Skibby, tror jeg dog ikke, det vil
de glæde Dig, for der bliver man Keger. Men det

Beant

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 46 Nr. 12B

gamle tegner som sagt rigtig godt, jeg har vist
ikke forandret mig videre; man kunde maaske
ogsaa bede Most, fra hvem det er, om at sætte uop-
le Rykker paa for at gøre det lidt ældre, skal jeg
det? Det kan han vist godt, jeg har et af min
Broder Jakob, hvor han udenvidere har retouchet
lidt af Tindene, for at gøre det kjørere, antager
jeg.

Nu skal Du få en smuk Tegning af Din Saders
Haleri; men det værste er, at jeg ikke ganske kan
huske det; ~~rigtig~~ ^{hvor} det er. ^{hvor} Du
se, det er M.
Du med en
en Karl som
en Hest og fo-
to ved Tjener
men nu kan jeg ikke rigtig huske, om Du er
foran Vædet eller bagved, i Baggrunden er der ~~et~~ Skov.
Det er meget kjort. Gud vid, om Du kan finde ud af
det, for jeg er ikke sikker paa, at det er rigtig tegnet, Det
er fra en Gaard og er vist fra Din Saders tidligere Tegn.
Du taler om, om der nu er nogen Trang efter til ex

en Gud der de vilde? Ja, saa snart de ikke er
helt dybske, er de jo Trang til noget højt. men
jeg tror ikke, der er fædige eller mærke det er
sandsyn med os alle, at vi ikke er fædige, naar vi
tror, naar at der efter Næsten kommer et Liv; for
vi skal leve videre. Jeg tror det i alle Sæls for
de Ulles Vidskabsmænd, og de der der enu. Der
har jo heller ikke været fædige. — Jeg tænkte for
nogen Tid siden en Dig om Kærligheds Trobrag,
hvor der stod en Del om Marksaarsen Tidligere,
for Tingsatene kom det, som var ganske
mørkebragt at have ved Liden af meget af
skælsket, som f. B. Kærlighedsfølelse i Kærlig
vi, da der var meget overordentlig smukt og som
hæder var meget Lykkelighed med Fortidensmænd,
de havde for B. for almindelige Liden en Tro, som
at der var fag i Tidens skælsket kommer en kind
Kærlig eller Gud, som skulde love dem og love
os dem, havde de ikke haft den Tro, havde
Tingene rimeligtvis ikke været det som nu
der, for de troede de var sandt fra ham. Saa

deres. Men nu snart, som vi sig, har vi fag for dem, som har været i
Tidens skælsket.

stod der Næst der oppe, der var en smuk,
saa naar ikke havde foretaget at det var de sang
som Kærligheds, der had dem, og som for mange om
der Mæder var saa raa og dybske. — Jo, dette
hæder nu egentlig ikke sandt med det, der
skete der, men jeg kom til at tænke på det
deres; dog som uventede mig som meget, da
læste der, naar fik der indvirkende Mæder
hed med Kærligheds, som er i Lyden af en
af de mest faglige Mæder, som har tæn
ke sig.

Der er for Næsten en dybske en, saa jeg kunne
lige tage mig af Dig og gøre Dig gode Tænk
og er hæder for den Lykkelighed, som giver den Dig
intet til at adskille det med den sorte Liden
som smukt. Den Tro har Liden som
har jeg jo hørt saa meget om Liden som
Liden i hørt Tro har det hørt, som de vilde sig
er fra dem, og de til det oppe havde gjort
det, som for, Lykkeligheds ejendommelighed var kom
men et der Dig til dem, hvor har jeg saa

blev syg og døde.

Nu vil jeg vente lidt med at sende Dette Brev, for at se om Du sender Breve kort med Adresse, eller vil jeg sende det til Consulen.

Torsdag $\frac{4}{5}$ Nej, nu vil jeg se at få Dette færdigt og sendt af Sted, saa haaber jeg Consulen sender det efter Dig.

Da kom to, det er nogle rødsomme Unger her er, i Eftermiddag havde de en smukt sig og sat sig ind i Jær, den anden havde drukket tre $\frac{1}{2}$ Linger og den tredje var en hel Runkel Blomster. De maatte ikke røre af i Pinten, da de skulde til Kjøbenhavn, blev Stige, den yngste af dem jeg læser med, forit borte i Roskilde, de, saa hans Moder maatte vente og tage ind med ham med et senere Tog end de andre. Derpaa køb han ind i Kjøbenhavn ud af en Hjørnegade ved Sivoli og var borte i det samme, saa de ledte lidt efter ham, for de fandt ham staaende og kige ind i Sivoli uden at bekymre sig det mindste om de andre. Da de var i Sivoli en Aften, køb han op i et Træ, hvor en Politibetjent rappede ham.

Pil Slutningen blev han syg og maatte ligge hjemme i Leugen, for ellers kunde han ikke ligge stille og lade være at julle sin Næse i Skyer. Han er

Dette Brev blev sendt i et af dine Breve om, det vil jeg se at få det færdigt og sendt af Sted, saa haaber jeg Consulen sender det efter Dig. Nu vil jeg vente lidt med at sende Dette Brev, for at se om Du sender Breve kort med Adresse, eller vil jeg sende det til Consulen. Da kom to, det er nogle rødsomme Unger her er, i Eftermiddag havde de en smukt sig og sat sig ind i Jær, den anden havde drukket tre $\frac{1}{2}$ Linger og den tredje var en hel Runkel Blomster. De maatte ikke røre af i Pinten, da de skulde til Kjøbenhavn, blev Stige, den yngste af dem jeg læser med, forit borte i Roskilde, de, saa hans Moder maatte vente og tage ind med ham med et senere Tog end de andre. Derpaa køb han ind i Kjøbenhavn ud af en Hjørnegade ved Sivoli og var borte i det samme, saa de ledte lidt efter ham, for de fandt ham staaende og kige ind i Sivoli uden at bekymre sig det mindste om de andre. Da de var i Sivoli en Aften, køb han op i et Træ, hvor en Politibetjent rappede ham. Pil Slutningen blev han syg og maatte ligge hjemme i Leugen, for ellers kunde han ikke ligge stille og lade være at julle sin Næse i Skyer. Han er